

वर्ष-१४ । । अड्ड : ३२२ ॥ २०७९ माघ ०४ गते बुधवार (18th Jan 2023 Wednesday)

Pratidin National Daily

dNo-?%-

माओवादी केन्द्रलाई भापामा राजनीति गर्न गाहो



भापा(प्रस) | भापामा जनाधार घट्टै गएपछि नेकपा माओवादी केन्द्रले संगठन नवनीर्णयमा अधियान संचालन गर्ने भएको छ। पार्टीका सबै उम्मेदवारले हार व्यवेको गत मीसर ४ गतेको निर्वाचनको गंभीर समीक्षा गर्दै माओवादी केन्द्रले पार्टी सुदूरीकरणको अधियान संचालन गर्ने निर्णय गरेको हो। नेकपा माओवादी केन्द्र जिल्ला समन्वय समिति भापाको मंगलवार बाहुडाँगीमा सम्पन्न तेस्रो विस्तारित बैठकले मंगलवारदेखि नै अधियान शुरू गर्ने निर्णय गरेको जिल्ला संयोजक राजू आचार्य (अमी)ले बताए।

कार्यक्रमका प्रमुख अंतिमी थार्माचिव देव गुरुले अधियानको शुभारम्भ गरे। अधियानअनर्तात जनताको सरोकार र जनजीविकाका विषयहरु उठाउने, नमूना कृषि कार्यक्रम ल्याउने

, रेल्वेप्रभावितलाई मुआज्जा दिलाउने, हातोपीडिको समस्या उठाउने, कृषकका आधारभूत अवध्यकतालाई पीहाचान गर्न लागाई जोनहरू व्यवस्थित गर्ने, भूमिहीन किसानलाई राहतको व्यवस्था गर्न लागाउनेजस्ता कार्य गरिने जिल्ला संयोजक आचार्यले बढाए। त्यस अधियानका लागि प्रदेश, जिल्ला, वडा र टोल कमिटी तथा जनवारीय कमिटीहरु खालिने उन्नते बताए। बैठकले गत मीसर ४ गतेको निर्वाचनको समीक्षा गर्दै मुख्य ४ बटा कारागाले गर्दा भापामा माओवादीले हार व्यहोर्नु परेको ठहर गरेको छ। अन्तरिक संगठन कम्पोजोर हुनु, पार्टीले उपयुक्त उम्मेदवार छनोट गर्न नसक्नु, गठबन्धन दल नेपाली कांग्रेसले धारा गर्नु र देशमा परिवर्तन ल्याउन माओवादीको हात रहेको कुरा

गरिएको बैठकमा १५ वटै पालिकाका अध्यक्षहरूले सांगठनिक प्रतिवेदन प्रस्तुत गरेका थिए। अध्यक्षहरूले प्रस्तुत गरेको प्रतिवेदनमा जनतासँग प्रत्यक्ष जोडिएका पालिकाका समस्या र सरोकारका विषयहरु उठान गरिएको माओवादी केन्द्र मेचीनगर अध्यक्ष राजन चिमरियाले बताए।

कार्यक्रममा माओवादी केन्द्रका केन्द्रीय सदस्य तथा प्रदेश नं १ कमिटीका सहायक इन्चार्ज साबित्रीकुमार काप्स्टे 'समर', केन्द्रीय सदस्य लक्ष्मी न्योपाने, केन्द्रीय सदस्य रन्जित तामाड, प्रदेश अध्यक्ष हर्क नेवाड 'पिस्तो', उपाध्यक्ष विजय साम्पाड, नेता हरिकुमार राणा, प्रदेश सचिवालय सदस्य सिपी कडारिया, बोधराज दाहाल, पुरुषोन्नतम चुडाल, केन्द्रीय अनुसारान आयोगका पूर्णिमहीं सजावंशी, बन्दा भाङ्गांड 'अमिशा' लगायतको आतिथ्यता रहेको थिए।

माओवादी केन्द्र जिल्ला समन्वय समिति भापामा संयोजक आचार्यको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा पार्टीका केन्द्रीय सचिव राम कार्की, केन्द्रीय सदस्य भलकर्सिंह दर्लमीलगायतले विचार राखेका थिए। गत स्थानीय संगठनका संयोजकसहित करिब ५ सय जना सहभागी थिए।

भापा(प्रस) | प्रतिनिधिसभाका सभामुखमा भापा २ बाट निर्वाचित देवराज विमिरेको नाम चर्चामा आएको छ। ०५६ मा राष्ट्रिय सभा सदस्य भइसकेका विमिरेको नाम सभामुखको उम्मेदवारको रूपमा चर्चामा आएको हो। सभामुखको निवाचन बिहीबार हुँदैछ। सभामुख पदको निर्वाचनका लागि संघीय संसद् सचिवालयदे प्रगल्भार कार्यातालिका सार्वजनिक गरेको छ। सभामुखमा विचारकमा, विद्या भद्राईको नाम बाहिर आएको छ। एमाले संसदीय दलले विमिरेलाई बुधवार नागरिकता र दुई बटा उम्मेदवारी दर्ता गराउनु पर्ने हुँच। सत्ता

सभामुखमा देवराज विमिरेको चर्चा



पक्का भएको हुन सक्ने आकलन गरिएको हो। 'भोली नागरिकता र फोटो मागेको छ। केही जिमेवारी पाउने होकी जस्तो लागेको छ,' उनले भने। आफूले सभामुखको जिमेवारी पाए निष्पक्ष ढंगले निर्वाह गर्ने उनले बताए। 'मसँग राष्ट्रिय सभाको सदस्य भएको संसदीय अनुभव छ,' उनले भने। यदि जिमेवारी पाएको अवस्थामा निर्वाह गर्न सक्छु।' विमिरेलाई नगरपालिका बडा नं ४ का उनी २८ हजार ७ सय १६ मत ल्याउँदै भापा २ बाट निर्वाचित भएका हुन्। उनले स्वतन्त्र उम्मेदवार भद्रप्रसाद नेपाललाई २ हजार २ सय ६५ मतले पराजित गरे थिए। ०१३ जेठ १३ मा ताप्तेजुङ सिक्चा ३ मा जिमिटा विमिरेले स्नातक अध्ययन गरेका छन्।

०३१ मा भापा विद्रोहपछि राजनीतिक यात्रा सुरु गरेको उनी सुधारी शिफ्ट स्मृति प्रतितालिका अध्यक्ष समेत हुन्। एमालेका सत्ता गठबन्धनमा एमालेले सभामुख र राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीले उपसभामुख पाउने ०५६ मा राष्ट्रिय सभा सदस्य भएको थिए। ०७५ मा नेकपाको प्रदेश १ को अध्यक्ष, ०७८ मा भएको एमालेको दशौ राष्ट्रिय महादिवेशनबाट उनी स्थायी कमिटी सदस्य भएका थिए। उनी अहिले पनि एमाले प्रदेश १ का इन्चार्ज हुन्।

भारी मात्रामा ब्राउनसुगरसहित दुई पक्काउ

भापा(प्रस) | भारी मात्रामा प्रतिबन्धित लागूओषध ब्राउनसुगरसहित भापामा दुईजना पक्काउ परेका छन्। पक्काउ पर्नेहरुमा मेचीनगर नगरपालिका बडा नं. १५ बस्ने २१ वर्षीय सन्देश राई र भद्रपुर नगरपालिका बडा नं. ९ बस्ने २९ वर्षीय देवराज दंगल रहेका छन्।



मंगलवार दिउंसो ३ बजे भद्रपुर नगरपालिका

बडा नं. ९ मा लागूओषध नियन्त्रण व्यूरो

काँडभिड्गाबाट खटिएको प्रहरी टोलीले राई र दंगललाई शंका लागेर चेकजाँच गर्दा उनीहोरको साथबाट प्लाटिक सहित ५० ग्राम ब्राउनसुर फेला पेको थिए।

दुवै जिल्लार्लाई नियन्त्रणमा लिई जिल्ला प्रहरी कार्यालय भापामा राई थप अनुसन्धान भईहेको सुचाना अधिकारी डीएसपी बसन्त पाठकले बताए।

भापा गाउँपालिकाका विद्यार्थीलाई साईकल



कुमरखोद(प्रस) | भापा गाउँपालिकाले रहेको थार्माचिव देव गुरुले अधियान शुरू गरेको जिल्ला संयोजक राजू आचार्य (अमी)ले बताए।

पालिकाले आर्थिक वर्ष २०७९/८० को वार्षिक नीति तथा कार्यक्रमअन्तर्तात सामुदायिक विद्यालयमा कक्षा ९ मा अध्ययनरत विद्यार्थीहरूलाई साईकल वितरण गरेको हो। भापा गाउँपालिकाको शिक्षा शाखाले मंगलवार एक कार्यक्रमका बीच ५ बटा सामुदायिक विद्यालयका विद्यार्थीहरूलाई साईकल वितरण गरेको हो। अन्तरिक संगठन कम्पोजोर हुनु, पार्टीले उपयुक्त उम्मेदवार छनोट गर्न नसक्नु, गठबन्धन दल नेपाली कांग्रेसले धारा गर्नु र देशमा परिवर्तन ल्याउन माओवादीको हात रहेको कुरा

रहेका थिए। पालिकाभारी सामुदायिक विद्यालयमा कक्षा ९ मा अध्ययनरत विद्यार्थीहरूलाई संख्या ४५७ रहेको छ। त्यसमध्ये छात्रा १९५ र छात्र २६२ जना रहेका छन्। भापा गाउँपालिकामा सामुदायिकर्ता मार्गी ५, निमावी ५ र प्राविं ११ गरी कुल २१ बटा विद्यालयहरु विद्यार्थीहरूलाई अध्ययनप्राविद्धि दिएको छ। भापा गाउँपालिकाले अधिकारीहरूले विद्यार्थीहरूलाई शैक्षिक गुणस्तर अधिविद्धि हुने अध्यक्ष जयनारायण शाहले विश्वास व्यक्त गरे।

दिल्लीराज माविका प्रधानाध्यापक विदेशप्रसाद गुप्ताले स्वागत मन्त्रव्य राखेको कार्यक्रममा उपाध्यक्ष अन्तुर्वेची थपलिया, वडा अध्यक्ष सचिवालय ताकुर, भापा गापा शिक्षक महासंघका अध्यक्ष जगनाथ राजवंशी, जनता मार्ग व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष हेमबहादुर कार्की, विद्यार्थी सल्या खातुन र कन्वन राजवंशीले मन्त्रव्य राखेका थिए। कार्यक्रमको संचालन शिक्षा शाखा प्रमुख जीवनप्रसाद डाकलालसे गरेको थिए।

लगानी गरेको देखिन्छ। पालिकाले प्राविधिक शिक्षा लागू गरेको छ भने एसईडीमा उत्कृष्ट सञ्चालन र मुस्लिम समुदायका विद्यार्थीहरूलाई छात्रवृत्ति प्रदान गरेको छ। त्यसैको कक्षा ११ र १२ का विद्यार्थीलाई निःशुल्क अध्यापनको व्यवस्था गरिएको छ। भापा गाउँपालिकाले अधिकारीहरूले विद्यार्थीहरूलाई शैक्षिक गुणस्तर अधिविद्धि दिएको छ। त्यसैको परामर्श विद्यार्थीहरूलाई राखेको छ।

सच्वान, सञ्चार तथा प्रविधि, सुनन किरतीले संस्कृति, पर्यटन तथा नागरिक उड्डनमन्त्री र अमानुसारलाई एकात्म विद्यार्थ



सर्वपादकीय

सँधैको जाडो

तराई-मधेसका विपन्न बासिन्दाका लागि जाडो मौसम कहिल्यै नआओस् जस्तो हुन्छा जसै पुस, माघ लाग्छ, शीतलहर चल्छ र जिउ कथांगिन्छा तर जिउ तताउने, न्यायो बनाउने कुनै उपाय हुँदैना होस् पनि कसरी ? तराई-मधेसका थुपै विपन्न बस्ती आज पनि निरपेक्ष गरिबीको रेखामुनि छन्।

त्यहाँका बासिन्दासँग जिउ ढाक्ने न्यायो लुगाफाटो किन्ते
सामर्थ्य पनि छैन। यस्तो अवस्थाका उनीहरूसँग न्यायो
घरआओतको कुरै भएना धुर तपेर जाडो भगाउने असफल
प्रयास गर्दैन्। कतिसम्म भने पशु चौपायाखै पराल ओढेर
न्यायो गर्नुपर्ने हालत पनि त्यहाँ छ। यो उनीहरूको कष्टकर
जिन्दगी आज पनि नेपाल राज्यका लागि खबर भएको
छैन, होइन भने आफ्ना नागरिकको त्यो हाल किन उस्तै
भइरहन दिएको ?

विपन्न बस्तीमा बालेर आगो ताने दाउरा पनि हुँदैना चमार, डोम र मुसहर बस्तीले सधैं जाडो र शीतलहरको कहर व्यहोर्छ। परालको बिच्छौता र परालकै सिरक बनाएर जाडो छल्नुपर्ने परिवार यी समुदायमा थुप्रै छन्। सहरतिरबाट कम्बल बाँडेको खबर पनि बस्तीसम्म पुगछ, तर सिरक र कम्बल भने बस्तीमा पुग्दैना यी समुदायका ज्येष्ठ नागरिक, बालबालिका, सुत्केरी र बिरामी तथा अशक्तहरूले ज्यान गुमाउने मौसम नै हिउँद याम हो। चिसोले बर्सेनि धेरैको ज्यान लिन्छा गएको चुनावताका चमार, डोम र मुसहर समुदायमा पनि नेताहरू पुगेका थिए, त्यतिबेला राहतका कुरा यो समुदायले सुनेको थियो तर जो जसले चुनाव जितेर गए, फर्कर बस्ती पुगेका छैनन्, सिरक, ढसना र न्यायो लुगाफाटो त परै उनीहरूकै नाकमख देखिएको छैन।

नीति निर्माण आफ्ओ हित अनुकूल हुने गर्न लागू गर्नु देखिन्छ। आर्थिक असमानताको आँखीझालबाट हेर्दा पुँजीवादी व्यवस्थाम थुप्रै सङ्कट देखा परेका छन्; जसमा गरिबीयुद्ध, बद्दो मूल्यवृद्धि, भोकमरी उत्कर्ष रूपम छ। कोरोना महामारीपछि विश्व आर्थिक असमानताको डरलाग्दो खाडलातिर अगालिं बढिरहेको छ। शक्तिसम्पन्न अमेरिकादेखि नेपालजस्तै कैयौं राष्ट्र आर्थिक विषमताको बद्दो खाडलले पिरेलिइहेका छन्। विश्वक धनाहरू भन् धनी बनेका छन् भने विपन्न भन् भन् गरिबीमा धकेलिएका छन्। कोरोना महामारीको समयमा सबैभन्दा बढी खाद्य उर्जा तथा फर्मास्युटिकल (औषधि-

मधेस प्रदेश सरकारले पनि शीतलहरबाट विपन्न वर्गलाई जोगाउने बजेट पनि छुट्याएको शीतलहर प्रभावित बस्तीले सुन्छ, तर त्यो राहत कस्तो हुन्छ उनीहरू थाहा पाउँदैनन्। विपद् न्यूनीकरणका लागि पालिकाहरूका लागि पनि बजेट हुन्छ, तर लक्षित वर्गको हालत उस्तै नै छ। नियम छन्, कानुन छन्, धेरै थोर बजेट पनि छ तर डोम, मुसहर र चमारहरूका लागि जाडो उस्तै छ। खासमा सरकारले राहतका मौसमी योजना र कार्यक्रमभन्दा पनि चरम गरिबीको रेखामुनिका समुदायको जीवनस्तर उकास्ने ठोस नीति, योजना र कार्यक्रम त्याएर कार्यान्वयन नगरेसम्म उनीहरूको जीवनमा जाडो सँधै रहन्छ।



- नन्दलाल खरेल

क्षेत्रले मुनाफा कमाएका छन् । खाद्य तथा कृषि क्षेत्रका अर्बपतिले महामारीका वी दुर्इ वर्षमा सम्पत्तिमा तीन खर्ब ८२ अर्ब डलर अर्थात् ४५ प्रतिशतको वृद्धिगरेको देखिएको छ ।

क्षेत्रले मुनाफा कमाएका छन् । खाद्य तथा कृषि क्षेत्रका अर्बपतिले महामारीका यी दुई वर्षमा सम्पर्चितमा तीन खर्ब ८२ अर्ब डलर अर्थात् ४५ प्रतिशतको वृद्धि गरेको देखिएको छ । इलेक्ट्रिक कार कम्पनी टेस्लामा भएको सेयरको मूल्यमा तीव्र गिरावट आएपछि उन दोस्रो स्थानमा गए । एलन मस्क सेटेम्बर २०२१ देखि धनाद्यको सूचीमा पहिलो थिए उनी दोस्रो स्थानमा भरेको यो पहिलो पटक हो ।

त्रासद राजनीतिक व्यवस्थाको सिर्जना गर्नुको
अलावा पुरातात्त्विक महत्वका वस्तु खरिद
गर्नु। अर्नाल्टले दुई करोड डलरको हीराको
हार खरिद गरेका थिए।

बनाउँछा यति मात्र नभई असमानता पारि
स्थितिक प्रणालीका लागि पनि खतरनाक छा
धनीले असाधारण मात्रामा ऊर्जा खपत गर्दैन्,
यसको नतिजा उच्च कार्बन उत्सर्जन हुन्छ र
कार्बन न्यूनीकरण (डिकार्बनाइजेसन) थप
पेचिलो बढै जान्छ हालै मिलवार्ड हफ्टक्स्को

पुँजीवादी अर्थव्यवस्थाको आधारभूत उद्देश्य मुनाफा कमाउनु हो। यस व्यवस्थामा समाजमा व्यक्तिको हैसियत उसको सम्पत्तिका आधारमा निर्धारण हुन्छ। पुँजीवादी अर्थ व्यवस्थामा आर्थिक सामग्रीको उत्पादन र विवरणमा राज्यले खासै हस्तक्षेप गर्दैन। युद्ध, महामारी, भूकम्प तथा अन्य विपरीतमा यस अर्थव्यवस्थामा धनादृश्य, दूला उद्योगी, व्यवसायीले अतिरिक्त मुनाफा आर्जन गर्न होके वस्तु तथा सेवाको बन्ध्य वृद्धि गर्न्छ। फोर्ब्सको रियल टाइम इन्डेक्सका अनुसार बनार्ड अर्नाल्ट संसारको सबैभन्दा धनी बनेका छन्। उनको कुल सम्पत्ति १८६.३ बिलियन डलर रहेको छ। धनादृश्यको सूचीमा एलन मस्क दोस्रो स्थानमा छन्। दि-वटरका नयाँ मालिक एलोन मस्कको कुल सम्पत्ति १८५.४ बिलियन डलर छ। हिजो उनी संसारकै सबैभन्दा धनादृश्य व्यक्तिका रूपमा थिए भने उनको धनादृश्यको ताज बनार्ड अर्नाल्टले खोसेका छन्। अर्नाल्ट लक्जरी ब्रान्ड लुइस मिटनको मूल कम्पनी एलभीएमएचका मालिक हुन्। उनको यो बहुराष्ट्रिय निगम एलभीएमएचले अत्यधिक महँगो लक्जरी फेसन तथा कस्मेटिक उत्पादन गर्छ। त्यसबाहेक क्रिस्टियन डाचर, मार्क ज्याकोब्स र सेफोरामा पनि यसैको स्वामित्व छ। एलभीएमएचका स्वामित्व रहेका ७० कम्पनीमा ३० लाख डलर पर्ने दुज्ञा निर्माण गर्ने बेलायती कम्पनी र सेतो सुनले बेरिएको हजार डलरको स्थामित्यन उत्पादक पनि पर्न्छ। एलन मस्क दोस्रो स्थानमा भर्नुमा

रात अहिले विश्वको पाँचौं दूलो अर्थतन्त्र एको मुलुक हो। यद्यपि भारतमा आर्थिक समानता तीव्र गतिमा बढदो छ। आज नेपे ३० करोडभन्दा बढी मानिस गरिबीको वामुनि रहेका छन्। भारतमा दुई जनाकीक धनाद्यको सूचीमा आएका छन्। भारतका गौतम अडानी धनीको वरीयतामा प्रो स्थानमा छन्। उनको कुल सम्पत्ति ४४.८ बिलियन डलर छ। त्यसै गरेर अतरको रिलायन्स इन्डस्ट्रिज्यका अध्यक्ष केश अम्बानी विश्वका धनी अर्बपतिको चीमा आठौं स्थानमा छन्। अम्बानीको ल सम्पत्ति ९३.३ बिलियन डलर छ। अभिष्ठ महामारीको समयमा विश्वका धनाद्यले सम्पत्ति आर्जन गर्न सफल भएका थिए। श्व बैड्को तथ्याङ्कअनुसार कोभिडको समयमा अर्नाल्ट विश्वका दस धनी अर्किमध्ये एक थिए। त्यो अवधिका उनका गमको सात खर्ब डलरको सम्पत्ति १५ खर्ब बाबर बनाएका थिए। अर्थात् होके सेकेन्डमा १० हजार डलर वा हरेक दिनमा एक अर्ब ० करोड डलर बाबर सम्पत्ति आर्जेका थाए। विस्तृत स्पष्टमा हेर्ने हो भने १० लाख लरभन्दा बढी सम्पत्ति भएका १ प्रतिशत निसका हातमा विश्वका लगभग आधा नसंख्या (४५ दशमलव आठ प्रतिशत) बाबरको सम्पत्ति छ। पत्रकार ज्याकोविनका ब्लार्डी सापटी लिंदा धनाद्यश्वले अवैध सम्पत्ति आर्जन गर्छन्। त्यो सम्पत्ति उनीहरूले न्तरिक्षमा उडान, निजी प्रहरी बल खरिद र

पन्थाँ योजनाको असहज दिशा

A black and white portrait of a middle-aged man with a mustache, wearing a patterned shirt.

- जनारबाब बस्नेत

नेपालमा योजनाबद्ध विकासको साथे छ दशक उँभो लागेको छ । वि.सं. २०१३ देखि थालिएको योजनाबद्ध विकास अहिले पन्थ्रौ पञ्चवर्षीय योजनाको मध्यान्तरमा छ । आर्थिक वर्ष २०७६-७७ देखि आरम्भ भएको यो पाँचवर्षीय योजना आर्थिक वर्ष २०८०-८१ मा पूरा हुँदै छ तर असाध्य कमजोर परिसूचकका साथ । त्यसैले योजना कार्यान्वयनका कमजोर कडीको बहस चलिरहेको छ । त्यसो त योजनाबद्ध विकासकै दर्शनबाटे विश्वमा अनेक विमर्श चल्दैछन् । कतिपयले योजनाबद्ध विकासलाई जनवादी केन्द्रीयताको साम्यवादी दर्शनसित जोडिछन् । लोकतान्त्रिक पद्धतिमा जनादेशअनुसार कार्यकारीले काम गर्नुपर्ने हुँदा योजनाबद्ध विकासले विरोधाभास देखाउने मतसमेत छ । तथापि सीमित साधन र स्रोतको प्रभावकारी उपयोग गरी निर्धारित समयमा निर्दिष्ट आर्थिक तथा सामाजिक विकास योजनाबद्ध विकासको ध्येय हो । नेपालमा योजनाबद्ध विकासको लामो कालखण्ड सन्तोषजनक तवरले बितेको छैन । चालू पन्थ्रौ योजनाको मध्यावधि समीक्षा हालै बाहिर आएको छ । यो समीक्षाले योजनाको बाँकी अवधिमा कामको चापलाई जटिल, सकसमय र चुनौतीपूर्ण बनाएको छ । योजनाबद्ध विकासको खाका तयार पार्ने, त्यसलाई कार्यान्वयनमा लैजाने कार्य रास्त्रिय योजना आयोगले गर्दछ । योजना आयोगको अवधारणालाई कतिपय देशले नीति आयोगमा बदलिसकेका छन् । मूलतः अर्थशास्त्री र योजनाविदलाई कार्यकारी मातहतमा राखेर नेपालले संस्थागत योजना अगाडि बढाउने गर्दछ, गरिरहेको छ । त्यसै क्रममा चालू पञ्चवर्षीय पन्थ्रौ योजनाको मध्यवधि समीक्षा त्रिभुवन विश्वविद्यालयको विधाय । यो योजनामा नपाला जनताका आर्थिक तथा सामाजिक विकासको उच्च आकांक्षालाई प्रतिविमित गर्ने यत्न थियो । त्यसैअनुसार पाँचवर्षीय अवधिमा नौ दशमलव छ प्रतिशतको आर्थिक वृद्धिदर हासिल गर्ने लक्ष्य राखेको हो । समीक्षाअनुसार योजना आरम्भ भएको पहिलो आर्थिक वर्ष २०७६-७७ मा नेपालको आर्थिक वृद्धि दुई दशमलव चार प्रतिशतले ऋणात्मक हुन गयो, कीति नाजुक ? सो आर्थिक वर्षको बजेटमा आठ दशमलव पाँच प्रतिशतको आर्थिक वृद्धि लक्ष्य राखिएको थियो । विश्वभर फैलिएको कोरोना (कोभिड-१९)ले गर्नु परेको बन्दाबन्दीले अर्थतन्त्रलाई चौपट बनाएको विषयलाई दोष दिइयो । साधन र स्रोत जीवन बचाउन गरिएको खर्चले विकास निर्माण धराशायी भएको समीक्षा देखिएको छ । योजनाको दोस्तो र तेस्तो वर्षसमेत मुख्य देखिन सकेका छैनन् । ती आर्थिक वर्षमा क्रमशः तीन दशमलव आठ र पाँच दशमलव पाँच प्रतिशत आर्थिक वृद्धिको अनुमान गरिएको छ । क्रणात्मक गइसकेको आर्थिक वृद्धि लयमा फर्काउन सकिएको छैन । कोरोनाका कारण दुई-तीनवटा आर्थिक वर्ष थला परेकै छन्, सरकारले थप यत्न गर्न सकेन । कोरोनाबाट केही त्राण पाउन खोज्दा नेपालको अर्थतन्त्रमा तरलताको सङ्कट गत आर्थिक वर्षदेखि नै गहिरियो । बैक्क तथा वित्तीय संस्थाले लगानीयोग्य पुँजीको अभाव गत आर्थिक वर्षका प्रारम्भिक वर्षहस्तदेखि नै भोग्न थालेको थियो । तरलता अभावसित जुडै सकसमा आगाडि बढिरहेको अर्थतन्त्रमा अर्को बाह्य दबाव आइप्च्यो । गत वर्षको फागुनमा मुख भएको रुस र युक्रेनीचोको युद्धले विश्वभर इन्धन र खाद्यान सङ्कट भयो । प्रतिकूल परिस्थितिसँग जुध्ने देशीय जुकिप्रभावकारी देखिएको छैन । युद्धले इन्धन र खाद्यानले सङ्कट मात्र

दाएन, विश्वभर नै महँगी बढायो ।
द्रासफीति नियन्त्रण गर्न संसाभरकै केन्द्रीय
झङ्कले ब्याजदरको मौद्रिक औजार प्रयोग
मिरी महँगी नियन्त्रण गर्ने रेणीति लिए ।
रलता सङ्खटमा जुधिरहेको नेपालका
मिमि यो अर्को ढुलो सङ्खट भयो । महँगी
दद्यो र अमेरिकी डलर महँगो हुँदै गर्दा
गायतामा आधारित अर्थतन्त्रमाथि तीव्र
बाब परेको छ । अब ब्याजदरमा केही
धार हुने बैङ्क तथा वित्तीय संस्थाबाट
एको सदेशले लगानीमा सकारात्मक
रिवर्तन आउने आशा भने जगाएको छ ।
गनीति तिखानुपर्ने चुनौती अभै बाँकी
। वास्तवमा पन्थ्रौं योजना लोकतान्त्रिक
णतन्त्रको संस्थागत विकासका निमित्त
लुककै आर्थिक घोषणाप्रति थियो भन्दा
छ । स्वतन्त्रा, स्वास्थ्य, शिक्षा,
वासलगायत आधारभूत मौलिक
धिकारमा संविधानले परिलक्षित गरेका
प्रथमा योजनाले तीव्र मुद्घारको लक्ष्य
एको थियो । संविधानले परिकल्पना
को समजवाद उन्मुख लोककल्याणकारी
ज्यको दिशा निर्देश योजनामा नगरिएको
इन । राज्यका निर्देशित सिद्धान्तले
आर्थिक तथा सामाजिक विकासमा राखेका
क्षलाई समेत योजनामा समेटिएको
यो । संयुक्त राष्ट्रसंघले सन् २०३० सम्म
७ वटा दिगो विकासमा लिएका लक्ष्य पूरा
मै औजारका रूपमा पनि पन्थ्रौं योजनालाई
गाधार बनाइएको थियो । त्यस क्रममा २५
वर्षे दीर्घकालीन दृष्टिलाई समेत आधार
नाइयो । त्यस क्रममा नारा थियो, समृद्ध
पाल र खुसी नेपाली तर नारा नारामै
मिमि हुने जोखिम देखिँदै छ ।
पालमा विगतका योजना पनि कुनै कुनै
वरोधले लक्ष्यमा पुन नसकेको देखिँन्छ,
खालिन्छ । मूलतः सरकारले विकास
शासनमा देखाएको लाचारी, भ्रष्टाचार,
शासनको अभाव, राजनीतिक अस्थिरता,
धन र स्रोतलाई योजनाबद्ध विकासमा
न्वा पहुँच हुनेले स्वार्थ सिद्ध गर्न गरिने
चर्चले आर्थिक विकास लक्ष्यअनुसार
गाडि बदन नसकेको भन्ने विश्लेषक
त छ । अधिल्लो चौधौं योजनामा
मेत लक्ष्य पूरा हुन सकेन । त्यति बेला
प्रथ भने भूकम्पले पायो । सात वर्षअधि
०७२ सालमा गएको भूकम्पले आठ खर्ब
गभगको क्षति गरेको थियो । भूकम्पपछि

छन् तर सार्वजनिक संस्थानमा त्यसयता गरेको सरकारी लगानी बालुवामा पानी हालेजस्तो हिसाब किताब गर्दैनन् । सरकारले चाह्यो भने अहिले एकै दिनमा उद्धे राजस्वले त्यातिवेला निजीकरण गरेका भनिका दुई-तीनवटा उद्योग खोल्न सक्छ । राजस्वको यो तागत अर्थतन्त्रमा त्यस बेला गरिएको सुधारकै प्रतिफल हो भन्ने निवासीं । सुधार निरन्तर भएन, खासगरी २०५१ सालपछि राजनीतिक अस्थिरताले सताएँसँगै आर्थिक सुधारको दिशामा विराम छ । अर्थतन्त्रको नीतिगत, संस्थागत र संरचनागत सुधारातर ध्यान गएकै छैन । कुनै सुधारै नगरी समाजवाद प्राप्त गर्ने स्वैकल्पन्यमा राजनीतिक दल अल्मलिएका छन् । यो अवस्थाले त कुनै पनि योजनाले राखेको लक्ष्य पूरा हुँदैन । पन्थाँ योजनाले राखेको लक्ष्य पूरा गर्न सकारी र निजी क्षेत्र दुवैमा व्यापक लगानीको आवश्यकता छ । मौजुदा पूर्वाधारले आर्थिक तथा सामाजिक विकासको बहुत लक्ष्य हासिल गर्न सक्ने अवस्था छैन । विश्व आर्थिक मन्दीको चपेटामा पर्न सक्ने विश्व बैद्धलगायतको प्रक्षेपण आएको सन्दर्भमा नेपालले आन्तरिक लगानी व्यवस्थापनलाई उच्च महाव दिनुपर्ने हुन्छ । चालू आर्थिक वर्षको पाँच महिनामा विप्रेषमा उच्च वृद्धि देखिएको छ । यसले विदेशी मुद्रा सञ्चितिमा सकारात्मक परिणाम दिन सक्नेछ भने त्यो आयलाई फेरि विदेशी मालवस्तु आयातकै निर्मित पठाउने सहज परम्परागत तौरतरिकामा लगाम लगाउनु जरूरी छ । जलविद्युत्को पहुँच बढाउने गएकाले यसलाई लगानीका साधन बनाउनु जरूरी छ तर उद्योगधन्दाले पर्याप्त बिजुली पाउन नसकेको ताजा गुनासो छ । अनि कसरी औद्योगिक उत्पादन बढाउ ? कृषि, पर्यटन र साना उद्योगलाई एकअर्काचीच समन्वय गर्दै अगाडि बढाउ, बढाउनु जरूरी छ । सरकारले पुँजीगत खर्च बढाउँदै साधारण खर्चमा लगाम लगाउन ढिला गर्नु हुँदैन । जननिर्वाचित सरकारले कार्यभार सम्हालेको छ र यी सबै पक्षकमा गम्भीर भएर अगाडि बढाउ पन्थाँ योजनाको बाँकी लक्ष्य पूरा गर्न अग्रसर हुनुपर्छ । सोहाँ योजनाका समेत व्यावहारिक सप्तना देखून थाल्यू वाञ्छनीय छ ।



तपाईं जहाँ भएपनि प्रतिदिन दैनिक तपाईंसँगै

ताजा र विश्वसनीय खबरको लागि

लगइन गर्नुहोस

www.pratidindaily.com

